

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 152

гр. Варна, 27.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно гражданско дело № 20243000500086 по описа за 2024 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по в.гр.д. № 86/2024 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по въззивни жалби на двете страни срещу съответни части от решение № 1/02.01.2024 г., постановено по гр.д. № 820/2022 г. по описа на Добричкия окръжен съд, както следва:

-По въззивна жалба на Прокуратурата на Република България, подадена чрез прокурор при ОП – Добрич, против решение № 1/02.01.2024 г., постановено по гр.д. № 820/2022 г. по описа на Добричкия окръжен съд, В ЧАСТТА, с която Прокуратурата на Република България е осъдена да заплати на В. Н. К. сумата от 30 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди в резултат на неоснователно повдигнато спрямо ищеца обвинение по ДП-пр.пр. №10019/2017 г. по описа на Специализирано звено „Антикорупция“ към Софийска градска прокуратура, преобразувано впоследствие в ДП №39/2018 г. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура-гр.Добрич, пр.пр. №1387/2018 г. по описа на Районна прокуратура-гр.Добрич, за извършени престъпления по чл.293 ал.2 вр. ал.1 от НК, по чл.144 ал.3 вр. ал.1 от НК и по чл.143 ал.1 от НК, прекратено с влязло в сила постановление на Районна прокуратура гр.Добрич поради това, че деянията не са били извършени и не съставляват престъпления, ведно със законната лихва върху горната сума, считано от 10.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане и прокуратурата е осъдена за разноски.

Прокуратурата е навела оплаквания за неправилност на решението на окръжния съд в обжалваната му осъдителна част, като постановено в нарушение на процесуалните правила и на материалния закон и поради необоснованост, като е молила за отмяната му в тази част, евентуално за

присъждане на обезщетение в по-нисък размер. Изложила е съображения, че: в противоречие с доказателствата по делото съдът неправилно осъдил ответника ПРБ да репарира вреди, които не са пряка последица от незаконно обвинение, а са възникнали в резултат на други увреждащи фактори като наличие на компроментирано здравословно и психично състояние у ищеца, предхождащо повдигнатите обвинения; липсвала категоричност по отношение на причината довела до артериална хипертония, диагностицирана окончателно едва през 2020г.; съдът не изложил аргументи в насока конкретно относимите обстоятелства, определящи постановения размер на обезщетяването, както и че същият е завишен; при определяне размера на обезщетението съдът не съобразил, че спрямо ищеца е била наложена най-леката мярка за процесуална принуда “подписка“ и тя не е въздействала съществено върху интензитета на претърпените негативни изживявания и не е ограничила правата му, като напротив той работел като адвокат, оглавявал изборна листа в гр.Добрич на ПП „Български възход“, изнасял лекции пред студенти, т.е. опровергано било твърдението му за изолация и тежко депресивно състояние и за вреди от уронване на авторитета му в сочения от него мащаб и в този смисъл и приетия от съда размер бил завишен; при липса на доказателства за уронване на доброто име на ищеца чрез широк обществен или медиен отзвук, това обстоятелство било преценено от съда в насока завишаване размера на обезщетението; присъденото обезщетение се явявало прекомерно и с оглед кратката продължителност на наказателното производство и приключването му само на досъдебна фаза.

Въззиваемият не е подал отговор на тази въззивна жалба.

-По въззивна жалба на В. Н. К. против решение № 1/02.01.2024 г., постановено по гр.д. № 820/2022 г. по описа на Добричкия окръжен съд В ЧАСТТА, с която е отхвърлен искът му за заплащане на обезщетение на неимуществени вреди за горницата от 30 000 лв. до 100000 лв. Въззивникът е сочил, че в обжалваната част решението е неправилно поради допуснати нарушения на материалния закон (чл.52 ЗЗД) и необоснованост, като е молил за отмяната му в същата част и за уважаване на иска до пълния му размер от 100 000 лв., ведно със законните лихви от датата на увреждането 10.06.2021 г. до окончателното му изплащане. Изложил е, че: присъденото обезщетение не е съобразено напълно с конкретните обстоятелства на случая и е немотивирано занижено, предвид че наказателно производство се е отразило крайно негативно на психиката му и на нормалното му житейско функциониране като негативните изживявания са били подсилени от високата му позиция в обществото преди наказателното производство и усещането за накърнени чест, достойнство и авторитет е било значително по-силно в сравнение с обичайните преживявания при други хора с подобна ситуация (дългогодишен служител на МВР, заемал отговорни постове, пряко ангажиран в борбата с престъпността); При определяне размера на обезщетението първоинстанционният съд подценил: увредената психика на ищеца и въздействието на незаконния акт върху здравето му; хронифициране

на психичното състояние; че психотравмата не може да бъде излекувана, продължава и ще продължи до края на живота му; личността на увредения и обстоятелството, че той е известна фигура в обществото на регионално и национално равнище; ограничаването на правото му на свободно придвижване за повече от 3 години и 8 месеца с мярката за неотклонение „подписка“; неразумният срок на наказателното производство; разгласяването на обвинението в средствата за масова информация и липсата на информиране на обществеността за прекратеното производство съгл. чл. 11, ал.2 ЗОДОВ и продължаване нанасянето на вредите;

Насрещната страна не е подала отговор на въззивната жалба.

Въззивните жалби са подадени в срок от страните срещу неизгодните за всяка от тях част от първоинстанционното решение, редовни са и допустими.

Решението на окръжния съд не е обжалвано в частта на отхвърлянето за претенцията за присъждане на законна лихва върху главницата от 30 000 лв. за периода от 13.11.2020 г. до 09.06.2021 г. вкл.

Страните не са направили искания за нови доказателства, а и не са налице предпоставки за събиране на такива служебно от съда.

Предвид изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВНАСЯ делото за разглеждане в открито съдебно заседание, насрочено на 03.04.2024 г. от 9.00 часа, за която дата да се призоват страните.

Определението не може да се обжалва.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____